

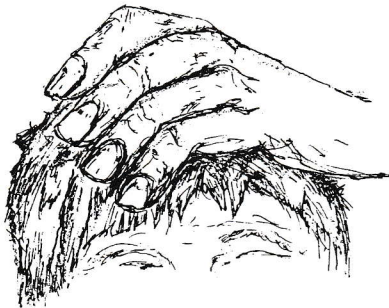
---

## 'In het leven gegeven'

Vijftien verhalen over ontmoetingen met bewoners geschreven door: Werner v.d. Wouw (pastor). Vijftien verhalen uit het leven van onze bewoners. Vijftien verhalen van wat niet zozeer met het oog, maar met het hart gezien is. In ieder geval verhalen over wat bewoners bij mij hebben opgeroepen. Ze mogen gelezen worden in de hoop dat zij kunnen helpen onze bewoners, maar vooral onszelf beter te verstaan. De tekeningen werden gemaakt door Gerard Verbrugge.

### ● **Trouw**

*Een grote kolos  
strompelt me langzaam tegemoet.  
Hij kwijlt zoals altijd.  
Ik roep zijn naam.  
Alweer té vroeg.  
Ik zou ondertussen beter moeten weten:  
dat ik op Willem moet wachten  
totdat hij me ziet en reageert.  
Willem ziet me  
en roept en schreeuwt:  
'kapot maken jou.  
Kapot maken!'  
Een toevallige voorbijganger  
meters verder schrikt.  
Het schreeuwen wordt tieren:  
'Godverdomme,  
stikdemon  
kapot maken jou!'  
Ik kijk Willem in de ogen,  
die de trouw van een hond uitstralen,  
een grote hond weliswaar.  
'Wanneer kom je koffie drinken, Willem?'  
Even is het stil:  
'Morgen, is dè goed?'  
'Ja dat is goed Willem.'  
'Kan jou niet missen, jou.  
Kan jou niet missen jou.'  
'Nee Willem, ik kan jou ook niet missen,  
wat zou ik zonder jou moeten beginnen.'  
'Zaterdag helpen  
in de kerk  
is dè goed?'  
'Fijn Willem dat je me wilt helpen.'  
'Mag dè van jou?'  
'Zeker Willem, dat vind ik fijn  
als jij me helpt.'  
'Dè's goed dan pater Louw.'  
Hij zwabbert me na  
op zijn typische manier.  
Zaterdag staat hij anderhalf uur*



*vóór het begin van de dienst  
bij de kapeldeur  
of het nu regent, sneeuwt of vriest.  
Als het goed weer is  
strekt de grote kolos zich languit  
op het gazon voor de kerk uit.  
Hij staat op als hij me ziet,  
sjokt naar me toe,  
pakt de tas uit m'n handen.  
'Pater Louw, helpen jou,  
ge bent 'n goei menneke.  
Kan jou nie missen jou.'  
Subtiel doet hij de kraag van  
mijn jas goed met zijn grote klauwen.  
Een druppel speeksel valt daarbij  
op mijn mouw.  
Daar zal ik nooit aan wennen.  
De sterke reus spaart de hele week  
zijn krachten voor dit ritueel.  
Voor het overige krijgen ze geen werk  
uit zijn grote handen.  
Alleen vijf vóór vijf  
pakt hij elke dag trouw de bezem vast  
en steekt de andere hand vooruit  
om de sigaar in ontvangst te nemen  
als tastbaar loon  
voor noeste werkers.  
Ook op werkdagen  
laat Willem zich van zijn goeie kant zien.*